

Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління
Регіональна академія менеджменту (Казахстан)
Академія Поморська в Слупську (Польща)

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

2 листопада 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового
Інституту міжнародних відносин та соціальних наук
Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 25.10.2018 р.)*

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (2 листопада 2018 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018. — 144 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Європейський вимір реформування публічного управління в Україні” щодо проблем розвитку публічного управління через європейських вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

Т. О. Костюк	
<i>Інтернаціоналізація вищої освіти: стратегічна мета чи фрагментовані завдання для ЗВО та системи державного управління</i>	49
Б. В. Круглик	
<i>Вплив інновацій на систему державного управління.....</i>	53
О. І. Крюков, О. В. Радченко	
<i>Ідеологічні складові національної безпеки держави.....</i>	55
М. К. Кулава	
<i>Державне регулювання взаємодії органів державної виконавчої системи та приватних виконавців в Україні: концептуальні основи.....</i>	58
Н. А. Лебедєва	
<i>Викладання англійської мови у галузі знань “Публічне управління та адміністрування” в аграрному вищому навчальному закладі.....</i>	60
Д. С. Мартишин	
<i>Християнська місія у контексті державного управління: трансформація релігійної комунікації в умовах глобального інформаційно-комунікативного простору</i>	63
А. П. Миколаєць	
<i>Сутнісні характеристики добровільної самоорганізації конкретного людського співтовариства</i>	67
А. А. Мошинін	
<i>Практичні аспекти оцінювання ризиків та ефективності реалізації завдань державної антикорупційної політики.....</i>	69
Н. В. Мудренко	
<i>Застосування терміна “сфера зовнішніх зносин”</i>	72
К. Науменко	
<i>Волонтерство як інститут громадянського суспільства в Україні.....</i>	75
Мехді Фарман Огли Насіров	
<i>Розвиток ресайклінгу ПЕТ-тари, пластикової упаковки та подібних пластикових товарів за сценарним підходом.....</i>	78
О. В. Охотникова	
<i>Реалізація меритократичного принципу в Сінгапурі та можливості застосування його в Україні</i>	81
І. О. Парубчак	
<i>Трансформація публічного управління у гуманітарній політиці держави: європейський вибір</i>	83
О. І. Пархоменко-Куцевіл	
<i>Формування антикорупційної політики в Китаї: теоретичний аналіз</i>	86
І. М. Перестюк	
<i>Удосконалення практики публічного управління у сфері захисту прав громадян на приватну власність.....</i>	88

ФОРМУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В КИТАЇ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ

На сьогодні корупція в світі є складним суспільним явищем, яке негативно впливає на всі аспекти економічного, соціального та політичного розвитку, загрожує реалізації найважливіших принципів верховенства права й соціальної справедливості, перешкоджає надходженню інвестицій у реальний та фінансовий сектори національної економіки, створює несприятливі умови для ведення бізнесу та порушує права людини. Ця проблема гостро стоїть і в Україні. Закордонний досвід демонструє, що різні країни вирішують проблеми запобігання та подолання корупції по-різному. Одні — як Сінгапур — системно, де антикорупційна політика спрямована на мінімізацію або виключення умов, які створюють як стимул, так і можливість особи здійснення корумпованих дій через запровадження ряду антикорупційних механізмів, у тому числі: оплата праці державних службовців здійснюється відповідно до середньої заробітної платні успішно працюючих в приватному секторі осіб; контрольована щорічна звітність державних посадовців про їх майно, активи і борги; велика строгість у справах про корупцію стосовно високопоставлених урядовців для підтримки морального авторитету непідкупних політичних лідерів.

Водночас — Китайська антикорупційна політика є найбільш жорсткою.

У Китаї переважають репресивні методи, які застосовують у межах жорсткого антикорупційного кримінального законодавства. Санкції за вчинення корупційних злочинів передбачають вищу міру покарання: з 2000 р. за корупцію було розстріляно близько 10 тис. чиновників [3, с. 82]. Китай за Індексом сприйняття корупції має показник 36, посідаючи 100 місце серед 175 держав. Це доводить, що найжорсткіші заходи кримінально-правового впливу не може бути визнано абсолютним заходом викорінення корупційної злочинності.

Ефективними заходами антикорупційної спрямованості в Китайській Народній Республіці визнано:

- 1) удосконалення процедур взаємодії з громадянами й організаціями з метою уникнення бюрократичних перешкоджань;
- 2) забезпечення прозорості відомчого контролю в різних сферах;
- 3) проведення ротації чиновників для попередження
- 4) формування стійких корумпованих зв'язків;

- 5) заборона для дітей і родичів займатися бізнесом у сфері, де особа посідає керівну посаду;
- 6) оперативне реагування на виклики, що надходять на гарячу телефонну лінію для анонімного повідомлення про факти одержання (дачі) хабара або зловживання службовим становищем [2, с. 313–314].

Таким чином, досвід Китаю, підтверджує, що корупцію не можна перемогти за допомогою сильної держави, диктатури, репресій. Демократичний режим хоча і не гарантує свободу від корупції взагалі та хабарництва, але, принаймні, забезпечує більше можливостей для боротьби з нею.

На думку Д. Белла, ефективними засобами запобігання корупції в Китаї повинні бути: встановлення незалежних засобів стримування політичної влади, зменшення залежності між державним і приватним секторами, підвищення зарплати державним службовцям та більш системне впровадження конфуціанського морального виховання [1, с. 131].

Не репресивними методами слід боротися з корупцією, адже витoki корупції не тільки в зовнішніх факторах, а й у психологічних особливостях людей, їх системі цінностей, переконаннях, мотивації, врешті-решт, у вихованні та соціалізації особистості, соціальному оточенні.

На нашу думку, система попередження запобігання корупції має включати патріотичне виховання громадян, формування негативного ставлення населення до корупції, формування єдиної національної ідеї. Саме через моральну складову можна мінімізувати корупцію в Україні. Будь-які ефективні механізми перевірки матеріального становища чиновників не зможуть дати позитивного результату, якщо населення буде нормально сприймати корупцію та вважати, що хабар надає можливість швидко та результативно вирішити побутові проблеми. Саме неприйняття населенням корупції, усвідомлення того, що давати хабар та підтримувати корупцію принижує гідність особистості, надасть можливість мінімізувати корупцію в Україні.

Список використаних джерел

1. Деніел Б. Китайська модель. Політична меритократія та межі демократії / пер. з англ. Олександр Дем'янчук. К.: Наш формат, 2017. 312 с.
2. Гуськов А. Я. Зарубежный опыт участия институтов гражданского общества в противодействии коррупции, на примере США, КНР и Финляндии. Состояние противодействия коррупции и направления совершенствования борьбы с ней : материалы конф. (Москва, 27–28 янв. 2015 г.). М., 2015. С. 311–317.
3. Шегельман И. Р., Шегельман М. Р. Зарубежный опыт борьбы с коррупцией. *Глобальный научный потенциал*. 2013. № 6 (27). С. 81–83.